

Pan učitel

Edita Bábíčková, 6.C

Jednoho dne k nám přišel pán
s dlouhým vousem a říkal nám.
Já jsem váš nový učitel, budu vás učit
češtinu, zeměpis a latinsky mluvit.

Pane učiteli, my už jsme vás někde viděli!
V knížce, čítance anebo jsme se o vás učili?
Možná, to je úkol pro vás, milé děti,
ale teď si pojdme vyprávěti.

A o čem? Třeba o naší vlasti české,
je dobré vědět, jak to tady máme hezké.
Na mapě mi ukažte Komni, ale pospěšte,
dále taky Nivnici, kde se názorně učí mluvnici.

Moje milé děti,
takhle se nemůžete učit,
to je přece nesmysl.
Hledat v mapě, to je můj úmysl.

Rychle pro ně zajděte,
ale nejprve se spočtěte.
Aby bylo map tak akorát,
do každé lavice prosím jednu dát.

A Uherský Brod ještě,
možná moje rodiště.
A teď už víte, kde jsem se narodil,
tím jsem vám hodně poradil.

A po krátké přestávce,
sejdeme se v zahrádce.
Vidíte ten strom vzrostlý,
co kmen má tak tlustý?

A vy ho neznáte?
Brzy ho poznáte.
To vůbec nevadí,
vezmeme si atlas stromů a ten nám poradí.

Hledej listy laločnaté,
k tomu plody oválné.
A na plodu klobouček,
vypadá jak hříbeček.

Pane učiteli, už to mám!
Pojďte se podívat blíž k nám!
Kde je? Před chvílí tady ještě stál.
Aha, už vím! On si s námi jenom hrál.

To byl přece JAN ÁMOS KOMENSKÝ